Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/3531/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 06/10/2026 03:56:36

Σύνοψη

Τύπος εορτής:	Εορτάζει στις 24 Ιανουαρίου εκάστου έτους.
Ιερά Λείψανα:	Τα Λείψανα της Αγίας βρίσκονται εντός του τάφου της, στο Κοιμητήριο του Σμολένσκ Αγίας Πετρουπόλεως.
Ημ/νια Βίου:	N/A

Βιογραφία

Η Οσία Ξένη γεννήθηκε στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας, το έτος 1730 μ.Χ., και ως νεαρή όμορφη κοπέλα παντρεύτηκε τον Αντρέα Φεοντόροβιτς Πετρώφ που είχε τον βαθμό του συνταγματάρχου και ήταν πρωτοψάλτης στην βασιλική αυλή. Η θέση αυτή ήταν μια πολύ υψηλή κοινωνική θέση και έδινε δόξα και υλική απολαβή.

Ήταν νέοι. Είχαν αγάπη μεταξύ τους. Υπηρέτησαν και οι δυο στην βασιλική αυλή, έκαναν το γάμο τους. Ζούσαν πολύ ευτυχισμένοι μαζί. Λόγω της νεότητάς τους, τους άρεσε πολύ να πηγαίνουν σε χοροεσπερίδες και σε συμπόσια. Καλούσαν φιλοξενουμένους στο σπίτι τους και αυτοί οι ίδιοι πήγαιναν ως φιλοξενούμενοι σε άλλα σπίτια. Αυτά οι άνθρωποι τα ονομάζουν «καλή τύχη» και φαινόταν ότι τίποτε στο ανδρόγυνο αυτό, τον Ανδρέα και την Ξένια, δεν θα έδινε τέλος σ' αυτή τους τη χαρά. Αλλά ξαφνικά ένα φοβερό χτύπημα, σαν κεραυνός εν αιθρία, ο αναπάντεχος θάνατος του αγαπημένου συζύγου, κεραυνοβόλησε την Ξένια Γκριγκόριεβνα. στα είκοσι έξι της χρόνια, ένα βράδυ σε ένα χορό ο άντρας της ενώ έπινε με τους φίλους τους, ξαφνικά έπεσε κάτω νεκρός. Αυτό φυσικά ήταν πολύ οδυνηρό για την Ξένια. Ο Αντρέας, δεν είχε ποτέ εξομολογηθεί και λάβει Θεία Κοινωνία έως πριν πεθάνει, και εκείνη ανησυχούσε τρομερά για την ψυχή του.

Σύντομα μετά την ταφή του, η Οσία Ξένια εξαφανίστηκε από την Αγία Πετρούπολη για οκτώ χρόνια. Πιστεύεται ότι αυτό το χρονικό διάστημα το πέρασε σε ένα ερημητήριο ή σε ένα μοναστήρι, μαθαίνοντας το δρόμο της πνευματικής ζωής. Ο πρώην Αρχιεπίσκοπος Ανδρέας είχε αξιόπιστη πληροφορία ότι η μακαρία Ξένια για την πνευματική της τελείωση δαπάνησε αυτά τα χρόνια μεταξύ των Στάρετς προετοιμάζοντας τον εαυτό της για τον δύσκολο αγώνα των διά Χριστόν σαλών και ήταν κάτω από την πνευματική τους καθοδήγηση.

Πού ήταν οι Στάρετς; Ίσως ήταν στο Hermitage ή σ' ένα από τα μοναστήρια που αυτόν τον καιρό είχαν Στάρετς, μαθητές του Παϊσίου Βελιτσκόφσκυ. Ύστερα από οχτώ χρόνια πάλι ξαναγύρισε στην πατρίδα της, την αγία Πετρούπολη, και δεν την ξανάφησε στα άλλα τριάντα επτά χρόνια της ζωής της σ' αυτόν τον κόσμο.

Όταν επέστρεψε στην Αγία Πετρούπολη, χάρισε τα υπάρχοντά της - το σπίτι της, τα χρήματά της, τα όμορφα ρούχα της. Κατά πρώτον άρχισε να βεβαιώνει σε όλους όσους την περιτριγύριζαν ότι ο σύζυγός της δεν πέθανε, αλλά ότι πέθανε αυτή. Φόρεσε τα ρούχα του νεκρού συζύγου της και άρχισε να ονομάζει τον εαυτό της Ανδρέα Φεοντόροβιτς. Οι συγγενείς της την θεώρησαν περισσότερο για παράφρονα, όταν αυτή άρχισε να μοιράζει την περιουσία της στους φτωχούς και όταν έδωσε το σπίτι της στην Παρασκευή Ατόνοβα. Οι ενδιαφερόμενοι για την περιουσία της συγγενείς της στράφηκαν στις αρχές και ζήτησαν από αυτές να λάβουν μέτρα εναντίον μιας τέτοιας διάθεσης της κληρονομιάς της από αυτήν. Μετά από αυτήν την αναφορά των συγγενών οι αρχές την κάλεσαν και αφού συζήτησαν μαζί της, συμπέραναν ότι ήταν πολύ καλά στα λογικά της και είχε επομένως κάθε δικαίωμα να κάνει ότι ήθελε την περιουσία της. (σημειώνεται το συμβάν: οι συγγενείς της Ξένιας την πήγαν στο δικαστήριο αλλά ο δικαστής βρήκε ότι έχει καλό και γερό νου όσο αυτή συνέχιζε να βοηθά τους φτωχούς.) Αλλά στην Ορθόδοξη Εκκλησία έχουμε ένα όνομα για τους αγίους ανθρώπους που οι άλλοι πιθανόν να νομίζουν ότι είναι τρελοί. Εμείς τους ονομάζουμε «Διά Χριστού σαλούς». Αυτοί συχνά δεν είναι τρελοί, αλλά προσποιούνται ότι είναι, για να μπορούν να κρύψουν τα πνευματικά τους χαρίσματα.

Τί συνέβηκε πράγματι με την Ξένη Γκριγκόριεβνα; Ασφαλώς συνέβηκε μέσα της μια πλήρης πνευματική αντιστροφή, που, κατά τα ίδια της τα λόγια, η Ξένη Γκριγκόριεβνα Πέτροβα είχε πεθάνει!... Βάζοντας τα ρούχα του συζύγου της και παίρνοντας το όνομά του ήταν, κατά τη γνώμη της, σαν να παρατεινόταν η δική του ζωή στο πρόσωπό της για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες του με τη δική της αφιερωμένη στο Θεό ζωή. Τώρα αυτή παρουσίαζε τον εαυτό της στον κόσμο με την δύσκολη υπηρεσία του Θεού ως «κατά Χριστόν τρελή».

Ο άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης λέγει: «Υπάρχει μια αληθινή, πραγματική ζωή και μια φαινομενική, ψεύτικη ζωή. Το να ζεις για να τρως, να πίνεις, να ντύνεσαι, για να απολαμβάνεις και να γίνεσαι πλούσιος, το να ζεις γενικά για εγκόσμιες χαρές και φροντίδες, αυτό είναι μια φαντασία. Το να ζεις όμως για να ευχαριστείς τον Θεό και τους άλλους, για να προσεύχεσαι και να εργάζεσαι με κάθε τρόπο για την σωτηρία των ψυχών τους, αυτή είναι πραγματική ζωή! Ο πρώτος τρόπος ζωής είναι ακατάπαυστος πνευματικός θάνατος. Ο δεύτερος είναι ακατάπαυστη ζωή του πνεύματος». (Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης, Περί της εγκοσμίου ζωής).

Από αυτό βλέπουμε ότι το «χτύπημα» που «χτύπησε» την δούλη του Θεού Ξένια ήταν μια ώθηση από την μη πραγματική ζωή στην ζωή του Πνεύματος.

Η μακαρία Ξένια, που ήταν πλούσια πρώτα έζησε τώρα μια φτωχική, πολύ φτωχική ζωή. Ζούσε χωρίς σπίτι, περιπλανώμενη πιο δρόμους της πόλης εμπαιζόμενη και κακομεταχειριζόμενη από πολλούς. Η μόνη τροφή της ερχόταν από γεύματα που μερικές φορές δεχόταν από εκείνους που γνώριζε. Το βράδυ αποσυρόταν σε έναν αγρό έξω από την πόλη και εκεί γονατιστή προσευχόταν ως το πρωί. Δεν είχε πραγματικά που να κλίνη την κεφαλή της. Για σκέπη της είχε τον μελαγχολικό βροχερό ουρανό της αγίας Πετρούπολης, ενώ για κρεβάτι της είχε το υγρό γυμνό έδαφος. Περνούσε τις νύχτες της προσευχόμενη γονατισμένη στο γυμνό έδαφος των χωραφιών. Αυτό το μαρτυρούσαν η αστυνομία και οι κάτοικοι, που την ανακάλυψαν, γιατί είχαν την περιέργεια να μάθουν που εξαφανιζόταν τις νύχτες. Κάποτε κάποιος αστυνομικός την παρακολούθησε και την είδε να κλίνη τα γόνατά της σ' ένα ανοιχτό χωράφι και να προσεύχεται. Άρχισε να προσεύχεται από το βράδυ και δεν σηκώθηκε μέχρι το πρωί. Κατά τη διάρκεια των προσευχών της έκανε μετάνοιες σε όλες τις διευθύνσεις προσευχόμενη για όλους τους ορθόδοξους χριστιανούς.

Κατά την ημέρα συνήθως γύριζε γύρω στους δρόμους της Αγίας Πετρούπολης. Τα κουρελιασμένα ρούχα της δύσκολα την σκέπαζαν - μια κόκκινη φούστα και το στρατιωτικό σακάκι του άντρα της. Στα πόδια της είχε χαλασμένα παπούτσια και γύρω από το κεφάλι της είχε δεμένο ένα παλιό μαντήλι. Ακόμα και κατά τον βαρύ χειμώνα δεν φορούσε ζεστά ρούχα και παπούτσια, αν και η καλοσύνη του λαού της πρόσφερε πολλά απ αυτά. Σε όλες τις περιόδους του έτους την έβλεπαν ντυμένη στα ίδια κουρέλια. Το κρύο στην αγία Πετρούπολη ήταν δυνατό και διαπερνούσε τα κόκαλα. Αλλά η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, που χύνεται με αφθονία πιο αγίους του Θεού, τους έκανε να νικούν τους νόμους της φύσεως. Αυτή η Χάρη του Αγίου Πνεύματος έδινε ζεστασιά και δύναμη στη μακαρία Ξένη.

Πολλοί αγαπούσαν αυτήν την ήσυχη, την ήρεμη, την ταπεινή και την ευγενική δούλη του Θεού Ξένια. Αρκετοί την λυπόντουσαν και της έδιναν ελεημοσύνη, αλλά αυτή δεν την έπαιρνε. Εάν δεχόταν κανένα μικρό κέρμα, αμέσως το έδινε σε κάποιον φτωχό ζητιάνο. Δεχόταν ελεημοσύνη από φιλεύσπλαχνους ανθρώπους, αλλά αμέσως τα χάριζε στους φτωχούς, κάνοντας καλό στους ανθρώπους στο όνομά του Αντρέα, έτσι ώστε αν η ψυχή του υπέφερε από τις αμαρτίες του τις οποίες δεν είχε μετανοήσει, οι πράξεις της και οι προσευχές της θα τον βοηθούσαν. (Οι Χριστιανοί συχνά δίνουν χρήματα ή προσεύχονται για τις ψυχές των κεκοιμημένων. Αυτό λέγεται ελεημοσύνη αλλά δεν είναι τόσο σύνηθες να εγκαταλείπει κάποιος όλη του τη ζωή για ένα άνθρωπο, όπως ακριβώς έπραξε η Ξένια). Το ενδιαφέρον είναι ότι κάνοντας καλές πράξεις και προσφέροντας προσευχές για τους άλλους, πλησιάζεις πολύ το Θεό, και αυτό συνέβηκε και με την Ξένια. Προσευχόταν τόσο πολύ για τον άντρα της και αυτό την έκανε Αγία!

Ο Κύριος είχε δώσει στην Ξένια πολλά πνευματικά δώρα και αυτή άρχισε να κάνει περίεργα πράγματα όπως περπατούσε ξυπόλυτη στο χιόνι και φορούσε ασυνήθιστα ρούχα έτσι ώστε οι άνθρωποι να μην νομίσουν ότι εκείνη είναι κάτι το εξαιρετικό. Αυτή μερικές φορές γνώριζε τί πρόκειται να συμβεί πριν αυτό συμβεί, ή αν οι άνθρωποι είχαν ένα πρόβλημα και δεν γνώριζαν τί θέλει ο Θεός να κάνουν, αυτή μπορούσε να τους το πει. Συχνά κοιτάζοντας με μια ματιά τους ανθρώπους, αυτή ήξερε αν αυτοί έλεγαν την αλήθεια ή όχι.

Σιγά σιγά, οι άνθρωποι της πόλης παρατήρησαν τα σημάδια αγιότητας που ήταν το υπόστρωμα της φαινομενικά διαταραγμένης της ζωής: παρουσίαζε το χάρισμα της προφητείας και η όλη παρουσία της σχεδόν πάντα επιβεβαίωνε την ευλογία της. Το Συναξάρι λέει:

«Η ευλογία του Θεού φαινόταν να τη συνοδεύει οπουδήποτε εκείνη πήγαινε: όταν έμπαινε σε ένα μαγαζί οι εισπράξεις της ημέρας αυξάνονταν σημαντικά. Οι έμποροι την παρακαλούσαν να πάρει κάτι ως δώρο ή τουλάχιστον να μπει στο κατάστημά τους. Ήξεραν ότι εκείνη τη μέρα οι δουλειές τους θα πήγαιναν πολύ καλά και τα κέρδη τους θα ήταν πολλά. Όταν περπατούσε στον δρόμο, από όλες τις μεριές, από όλα τα αμάξια που περνούσαν άκουγε να φωνάζουν: «Ανδρέα Φεοντόροβιτς, σταματά. Θέλω να σε πάρω στο αμάξι μου έστω και για λίγα βήματα». Και όταν έμπαινε σε κάποιο αυτοκίνητο, το εισόδημα του αυτοκινήτου αυτού την ημέρα εκείνη ήταν πολύ μεγάλο. Η μακαρία Ξένη προτιμούσε να κάθεται σε αυτοκίνητα ανθρώπων που είχαν ανάγκη βοηθείας. Εάν μιλούσε με κανέναν που ήταν στενοχωρημένος, αμέσως αυτός καταπραϋνόταν και του ερχόταν μια θαυματουργική βοήθεια. Όταν αγκάλιαζε ένα άρρωστο παιδί, αμέσως αυτό γινόταν καλά. Η πολύ και μακροχρόνια συμπόνια της, άνοιξε το δρόμο του σεβασμού και της ευλάβειας προς το πρόσωπό της και οι άνθρωποι γενικά έφτασαν να την θεωρούν ως το φύλακα άγγελο της πόλης».

Κάποτε, το έτος 1764 μ.Χ., ταράχτηκε πολύ και ξέσπαγε κάθε μέρα σε δάκρυα. Οι άνθρωποι την ρωτούσαν την αιτία που κλαίει και αυτή απαντούσε: «Αίμα, αίμα, αυλάκι από αίμα!». Τότε όλοι ήταν ανήσυχοι για το τί άραγε θα συνέβαινε. Αλλά τρείς εβδομάδες αργότερα οι πολίτες της αγίας Πετρούπολης έμαθαν τί σήμαιναν τα λόγια της. Από την ρωσική ιστορία γνωρίζουμε ότι η προσπάθεια του αξιωματικού Μίροβιτς να ελευθερώσει τον αιχμάλωτο βασιλέα Ιβάν Αντώνοβιτς, που ήταν φυλακισμένος στο φρούριο Schlusselburg, απέτυχε και ο Ιβάν Αντώνοβιτς φονεύθηκε.

Στις 24 Δεκεμβρίου 1761 μ.Χ., την παραμονή της Γεννήσεως του Χριστού, η μακαρία Ξένη περιερχόταν τους δρόμους της πρωτεύουσας και έλεγε στον καθένα να κάνη τηγανίτες. την επομένη μέρα ακούστηκε το φοβερό νέο: η αυτοκράτειρα Ελισάβετ Πέτροβα πέθανε ξαφνικά. Οι τηγανίτες θα ήταν για την αγρυπνία, που η προικισμένη με το προορατικό χάρισμα οσία Ξένη προφήτευσε. Τέτοιες περιπτώσεις που εκδηλωνόταν το προορατικό χάρισμά της και περιπτώσεις βοηθειών που πρόσφερε στον λαό με το χάρισμά της αυτό, έχουμε πολλές.

Μερικές φορές, όταν οι Χριστιανοί κάνουν καλές πράξεις, τις κάνουν κρυφά ώστε μόνο ο Θεός να βλέπει. Αυτό γιατί ο Κύριος είπε : «Μην αφήνεις να γνωρίζει η αριστερά σου χείρ τί ποιεί η δεξιά σου» και, «Κάνε τις καλές σου πράξεις μυστικά ώστε ο Πατέρας που σε βλέπει μυστικά να σε ανταμείψει φανερά». Αυτό είναι που αντιπροσωπεύει την εικόνα της Αγίας Ξένιας. Πριν πολλά χρόνια, όταν οι άνθρωποι της Αγίας Πετρούπολης έχτιζαν μια εκκλησία στο κοιμητήριό του Smolensk, η Αγία Ξένια συνήθιζε να πηγαίνει κατευθείαν το βράδυ και να κουβαλάει βαριούς πλίνθους οι οποίοι χρειάζονταν την επόμενη μέρα για το χτίσιμο της στέγης της εκκλησίας. Όταν οι τεχνίτες έρχονταν κάθε πρωί, έβρισκαν το σκληρότερο μέρος της δουλειάς τους ήδη τελειωμένο και αυτοί αναρωτιόνταν ποιός να ήταν που έκανε αυτή την ευγενική πράξη. Τελικά, δυο απ αυτούς αποφάσισαν να περάσουν το βράδυ τους στο κοιμητήριο. Περίμεναν και περίμεναν, και όταν έγινε σκοτάδι, η Αγία Ξένια εμφανίστηκε. Όλο το βράδυ, την παρακολουθούσαν να ανεβαίνει και να κατεβαίνει με τα τούβλα της, τους τοίχους της μισοτελειωμένης εκκλησίας.

Η εκκλησία που η Αγία Ξένια βοήθησε στο χτίσιμο είναι ακόμη στο κοιμητήριό του Smolensk και δίπλα της υπάρχει ένα μικροσκοπικό παρεκκλήσιο στο οποίο έχει ταφή. Προσκυνητές από όλη τη Ρωσία ακόμη έρχονται εκεί να προσευχηθούν και να ζητήσουν να τους βοηθήσει. Κατά τη διάρκεια των φρικτά δύσκολων χρόνων στη Ρωσία, όταν οι εκκλησίες ήταν κλειστές λόγω του ότι ο Κομουνισμός δεν ήθελε οι άνθρωποι να λατρεύουν το Θεό, προσκυνητές έρχονταν κρυφά στην Αγία Ξένια. Η πόρτα του παρεκκλησίου ήταν κλειδωμένη και δεν μπορούσαν να μπουν μέσα, έγραφαν τις προσευχές τους σε μικρά χαρτάκια και τα άφηναν μέσα στις ρωγμές των τοίχων. Στον Κομουνισμό δεν άρεσε αυτό καθόλου, αλλά σύντομα κατάλαβαν ότι είναι αδύνατον να σταματήσουν τους Χριστιανούς να αγαπάνε τους Αγίους, ή να σταματήσουν οι Άγιοι να τους βοηθούν!

Σαράντα πέντε χρόνια μετά το θάνατο του άντρα της, η Αγία Ξένια αναπαύθηκε εν ειρήνη, στην ηλικία των εβδομήντα ενός ετών, κάπου στα 1800 μ.Χ. Υποθέτουν ότι αναπαύθηκε μεταξύ των ετών 1806 μ.Χ. και 1814 μ.Χ. Δεν υπάρχει ακριβής πληροφορία σχετικά με αυτόν τον χρόνο και είναι αδύνατο να καθορίσουμε ακριβώς την χρονολογία του θανάτου της. Γνωρίζοντας την αγάπη και τον σεβασμό με τον οποίο την περιέβαλε ο κόσμος μπορούμε να υποθέσουμε με βεβαιότητα ότι η κηδεία της είχε μεγάλη επισημότητα και ότι πολύς κόσμος θα συγκεντρώθηκε, για να της δώσει τον τελευταίο χαιρετισμό.

Ο τάφος της, αμέσως, έγινε τόπος προσκυνήματος: έτσι πολλοί προσκυνητές έπαιρναν χώμα από τον τάφο της ως ευλογία και νέο χώμα έπρεπε να τροφοδοτείται τακτικά. Τελικά τοποθετήθηκε επάνω στον τάφο της μιά πλάκα από γρανίτη με την επιγραφή: «Εις το όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Εδώ αναπαύεται το σώμα της δούλης του Θεού, Ξένης Γκριγκόριεβνα, γυναικός του αυτοκρατορικού πρωτοψάλτη, συνταγματάρχου Ανδρέα Φεοντόροβιτς Πετρώφ. Χήρα σε ηλικία 26 ετών, μία προσκυνήτρια για 45 χρόνια, έζησε 71 χρόνια. Ήταν γνωστή με το όνομα Ανδρέα Φεοντόροβιτς».

Αυτά γράφονται στο λακωνικό επιτύμβιο πάνω στον τάφο της μακαρίας Ξένης, γραμμένα από ένα άγνωστο πρόσωπο.

Όμως και αυτή η πλάκα επίσης βαθμιαία χαράσσονταν και φθείρονταν από τους πιστούς. Έπειτα χτίστηκε στον τάφο της ένα εκκλησάκι με τις προσφορές των πιστών. Πολλοί πιστοί άρχισαν να γράφουν πιο τοίχους του ναϋδρίου διάφορα αιτήματα, ώστε αναγκάστηκαν να τον χρωματίσουν. Οι ιερείς έκαναν παννυχίδες στο ναό από νωρίς το βράδυ μέχρι αργά το πρωί.

Τα χέρια των αθεϊστών δεν σεβάστηκαν τον τόπο της αναπαύσεως της αγίας. Γι' αυτό τα παράθυρα ήταν κλειστά με σανίδες και η είσοδος ήταν κλειστή, αλλά ο δρόμος προς το νεκροταφείο Σμόλενσκ ήταν πάντοτε ανοιχτός. Νέοι και γέροι πήγαιναν στο παρεκκλήσιο, ψιθύριζαν τα αιτήματά τους για βοήθεια και έσκυβαν στο έδαφος κοντά στον τάφο.

Και η μακαρία Ξένη τους βοηθούσε όλους.

Θαύματα, θεραπείες και εμφανίσεις της Αγίας Ξένιας συμβαίνουν και σήμερα σε εκείνους που επισκέπτονται τον τάφο της ή που απλά ζητάνε τις πρεσβείες της. Ο Θεός θεραπεύει πολλούς ανθρώπους από ασθένειες και πάθη μέσω των πρεσβειών της Αγίας Ξένιας. Αυτή τους βοηθά να βρουν δουλειά, σπίτι ή σύζυγο (όλα αυτά για τα οποία εκείνη απαρνήθηκε στην δική της ζωή). Η Αγία Ξένια δεν είχε σπίτι και έτσι γνωρίζει πόσο σκληρό είναι να έχεις ανάγκη ένα σπίτι και να ζεις άστεγος. στην εκκλησία την ημέρα της γιορτής της την καλούμε «άστεγη περιπλανώμενη», γιατί εγκατέλειψε νωρίς το σπίτι της για τον παράδεισο.

Πρόσφατα μια γυναίκα στην Αγγλία, νεοφώτιστη στην ορθοδοξία, έψαχνε να βρει σπίτι κοντά σε εκκλησία για να μπορεί να παρακολουθεί καθημερινά τη Θεία Λειτουργία. Αυτή και ο πνευματικός της προσευχήθηκαν στην Αγία Ξένια και ώ του θαύματος σε λίγες μέρες η γυναίκα αυτή βρήκε ένα διαμέρισμα σε ένα σπίτι ακριβώς δίπλα από την εκκλησία! Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού!

Ένα ευσεβές έθιμο είναι η προσφορά Τρισάγιου υπέρ αναπαύσεως του συζύγου της Αντρέα, για τον οποίο εκείνη προσευχόταν πυρετωδώς έως το τέλος της ζωής της.

Η Αγία Ξένια δοξάστηκε επίσημα πρώτα από την ορθόδοξη εκκλησία της Ρωσίας έξω από την Ρωσία, το 1978 μ.Χ. και μετέπειτα το 1988 μ.Χ. από το Πατριαρχείο της Μόσχας.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ’.

Σ’ ἐσένα, ὢ περιπλαμένη ξένη, Χριστὸς ὁ Κύριος μας ἔδωσε μιὰ διακαὴ μεσίτρια γιὰ ὅλους μας. Ἔχοντας λάβει στὴ ζωή σου βάσανα καὶ θλίψη , καὶ ὑπηρετώντας τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μὲ ἀγάπη, ἐσὺ ἀπέκτησες μεγάλη παρρησία στὸ Θεό. Δὶ’ αὐτό, σπεύδουμε θερμὰ σ’ ἐσένα στοὺς πειρασμοὺς καὶ τὴ θλίψη, κραυγάζοντας ἐκ βάθους ψυχῆς : Μὴν ἐγκαταλείψεις τὴν ἐλπίδα μας στὴν καταισχύνη, ὢ εὐλογημένη Ξένια.

Κοντάκιον

Ἦχος γ’.

Περιπλανώμενη ξένη σὲ μιὰ ξένη γῆ, ἀναστενάζοντας πάντα γιὰ τὴ οὐράνια πατρίδα γνωστὴ ὡς σαλὴ καὶ ἄπιστη ἀλλὰ γιὰ τοὺς πιστοὺς πολὺ σοφὴ καὶ ἱερὴ , στεφανωμένη ἀπὸ τὸ Θεὸ μὲ δόξα καὶ τιμή. Ὢ Ξένια, γενναία στὸ μυαλὸ καὶ θεϊκὰ σοφή. Δι’αυτό, κραυγάζουμε σὲ σένα «Χαῖρε ἐσὺ ποὺ μετὰ τὴ γήινη περιπλάνησή σου ἦρθες καὶ κατοικεῖς στὸ οἶκο τοῦ Θεοῦ».

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή - Λυδία Γουριώτη© (lydiagourioti-iconography.blogspot.com)

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή - Julia Hayes© (www.ikonographics.net)

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή

Οσία Ξένη η Διά Χριστόν Σαλή